



Στην αυλή της Γης

Η σημερινή σελίδα πενθεί τα παλικάρια που θυσιάστηκαν στη Ναυτική Βάση, την περασμένη Δευτέρα. Πενθεί για την κατάντια μας, τη σαπίλα μας. Και θυμώνει, γιατί αυτός ο τόπος αξίζει κάτι καλύτερο.

Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν οι Ξένια Ι. Λοιζίδου και Μιχάλης Ι. Λοιζίδης.

www.akti.org.cy

ΑΝΤΙΟ ΦΙΛΕ....



Πριν από 20 χρόνια γνώρισα τον Πλοίαρχο Ανδρέα Ιωαννίδη. Για 20 χρόνια με τίμησε με

τη φιλία του και τη λεβεντιά του. Είναι βαρύ το πένθος. Έφυγε ο Ανδρέας από την οικογένεια, από τους φίλους του. Έφυγε ο λεβέντης με το πλατύ χαμόγελο. Είναι βαρύ το κενό. Έδωσε τη ζωή του ο Ανδρέας και τα άλλα παλικάρια την ώρα του καθήκοντος, για να σώσουν ότι μπορούσε να σωθεί. Έτσι ήταν πάντα: πρώτος, πάντα μπροστά στον κίνδυνο, πάντα χαμογελαστός, με τον καλό τον λόγο.

Αντίο φίλε...Δε θα πάει χαμένη η θυσία σας. Σήμερα ξυπνάμε, έχουμε θυμώσει πολύ. Σήμερα αρχίζει ο αγώνας για να τινάξουμε την ανοησία και την ανευθυνότητα από τη ζωή μας, από την πατρίδα μας. Σας το ορκιζόμαστε.

Αντίο φίλε. Καλό ταξίδι να έχεις και καλή αντάμωση.

Ξένια Ι. Λοϊζίδου

Φίλοι του άλλου πολέμου,
σ' αυτή την έρημη συννεφιασμένη ακρογιαλιά
σας συλλογίζομαι καθώς γυρίζει η μέρα –
Εκείνοι που έπεσαν πολεμώντας κι εκείνοι που
έπεσαν χρόνια μετά τη μάχη
εκείνοι που είδαν την αυγή μες απ' την πάχνη
του θανάτου
ή, μες στην άγρια μοναξιά κάτω από τ' άστρα,
νιώσανε πάνω τους μαβιά μεγάλα
τα μάτια της ολόκληρης καταστροφής
κι ακόμη εκείνοι που προσεύχονταν
όταν το φλογισμένο ατσάλι πριόνιζε τα καράβια:
"Κύριε, βόηθα να θυμόμαστε
πως έγινε τούτο το φονικό~
την αρπαγή το δόλο την ιδιοτέλεια,
το στέγνωμα της αγάπης
Κύριε, βόηθα να τα ξεριζώσουμε...".

*Σαλαμίνα, Κύπρος, Νοέμβρης '53
Γ. Σεφέρης, Ημερολόγιο Καταστρώματος Γ.*

Μάνα, κουράγιο

Τη μάνα των διδύμων αγοριών, αυτή σκέφτομαι. Ποια μάνα δε σπαράζει μαζί της; Ποιος να της δώσει κουράγιο, που της πήρανε τη ζωή; ΞΛ

ΓΙΑΤΙ

Από σήμερα ξεκινάμε τη στήλη «**Γιατί**». Θα ρωτάμε τους αρμόδιους πολλά «γιατί» και θα αναμένουμε απαντήσεις. Ιδού τα πρώτα «γιατί»:

- Γιατί οι μονάδες αφαλάτωσης δεν έγιναν με τη χρήση φωτοβολταϊκών; Γιατί δεν ακούστηκε το ΕΤΕΚ και οι εκατοντάδες ειδικοί που φώναζαν τότε, όταν επρόκειτο να κατασκευαστούν; Γιατί επιλέχθηκε η συγκεκριμένη συμβατική τεχνολογία; Ποιος τα πήρε και από ποιόν;
 - Γιατί η Κύπρος καλύπτει μόνο 5% της ενέργειάς της από ανανεώσιμες πηγές; Θα μπορούσαμε να καλύψουμε τεράστια ποσοστά ενεργειακών αναγκών από τον ήλιο. Γιατί δεν προωθήσαμε τα φωτοβολταϊκά? Γιατί δεν είμαστε, ενώ θα μπορούσαμε, να είμαστε σχεδόν ενεργειακά αυτόρκες από τον ήλιο; Ποιος τα παίρνει και από ποιόν για να είμαστε στο ενεργειακό χάλι στο οποίο βρισκόμαστε;
 - Γιατί χωροθετήθηκε η Ναυτική Βάση δίπλα από τον Ηλεκτροπαραγωγό Σταθμό; Γιατί δεν ακούστηκε κανένας από όσους έλεγαν τότε τα αυτονόητα, ότι δεν βάζεις δίπλα δίπλα δύο νευραλγικές δραστηριότητες υψηλού κινδύνου; Ποιος ανόητος το αποφάσισε και γιατί;
-

Το καράβι βουλιάζει.....

Τα γεγονότα των τελευταίων ημερών μάς δίνουν την εικόνα: το σύστημα που ανέπτυξε η Κυπριακή Δημοκρατία από το 60 μετά την ανεξαρτησία μέχρι σήμερα έχει σαπίσει. Οι πνευματικοί άνθρωποι έχουν αποχωρήσει ή έχουν απομονωθεί. Οι σωστοί επιστήμονες παραμένουν παροπλισμένοι έως εξοντώσεως. Η εκκωφαντική ανοησία της κομματικής επετηρίδας και της διαπλοκής έχουν επικρατήσει κατά κράτος στη νήσο των Αγίων. Το καράβι βουλιάζει και αυτοί χορεύουνε στο κατάστρωμα.

Ποιος κυβερνάει αυτό τον τόπο, ρώτησε τότε ο Κ. Καραμανλής στην Ελλάδα. Μήπως ήρθε η ώρα να το ρωτήσουμε κι εμείς, και μήπως πρέπει να πάρουμε εδώ και τώρα απαντήσεις; Το ερώτημα βέβαια πρέπει να πάει δεκαετίες πίσω, γιατί **η ανοησία και η ανευθυνότητα αυτών που λαμβάνουν τις αποφάσεις στην Κύπρο,, είναι σαφέστατα διαχρονική**. Ποιοι παίρνουν αποφάσεις; Τι προσόντα έχουν; Που τα απέκτησαν; Ποιος τους έβαλε εκεί που είναι και με ποια κριτήρια; Πώς αξιολογούνται; Δημοκρατία έχουμε μόνο ως προς το χαρακτηρισμό του πολιτεύματος. Η κομματοκρατία ουδεμίαν σχέση έχει, κύριοι, με τη δημοκρατία. ΞΛ,ΜΛ

Οι επιπτώσεις της ανοησίας (τους) και της ανοχής (μας)

Ο Ανδρέας Ιωαννίδης φώναζε, αγωνιούσε, ζητούσε λήψη μέτρων για τα κιβώτια. Οι ανόητοι καρεκλοκένταυροι «ήξεραν», ήταν όλα «υπό έλεγχο», «ραντίστε με το λάστιχο» τους είπαν, την ώρα που οι εκρήξεις είχαν ήδη αρχίσει μέσα στα φουσκωμένα

εμπορευματοκιβώτια. **Ποιος έδωσε το δικαίωμα σε αυτούς τους απερίγραπτους να μην λαμβάνουν υπόψη τη γνώμη των ειδικών, των επαγγελματιών;** Εμείς, συμπατριώτες! Εμείς, με την ανοχή μας. «Ατε ρε κουμπάρε, εννα περάσουμε», και την αράζουμε στους καναπέδες και στις σούβλες μας. Δεν θα περάσουμε: η ενεργειακή και οικονομική καταστροφή από την έκρηξη θα μας παιδεύει χρόνια, όλους μας. Χάθηκαν 12 παλικάρια, ποτίσαμε με αίμα την ανοησία (τους) και την ανοχή (μας). Να γίνουμε ενεργοί πολίτες, επιτέλους. Το χρωστάμε στα παλικάρια που χάσαμε εκεί στη Ναυτική Βάση. ΞΛ

Μικρό σχόλιο

Μα δεν χρειάζεται ειδικός για να πει σε ποιες θερμοκρασίες εκρήγνυται η πυρίτιδα. Μια κλικ στο «google» και το βρίσκει ακόμα και η 7χρονη κόρη μου. Βάλτε «πυρίτιδα και θερμοκρασία» και θα μάθετε πολλά. ΞΛ